

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

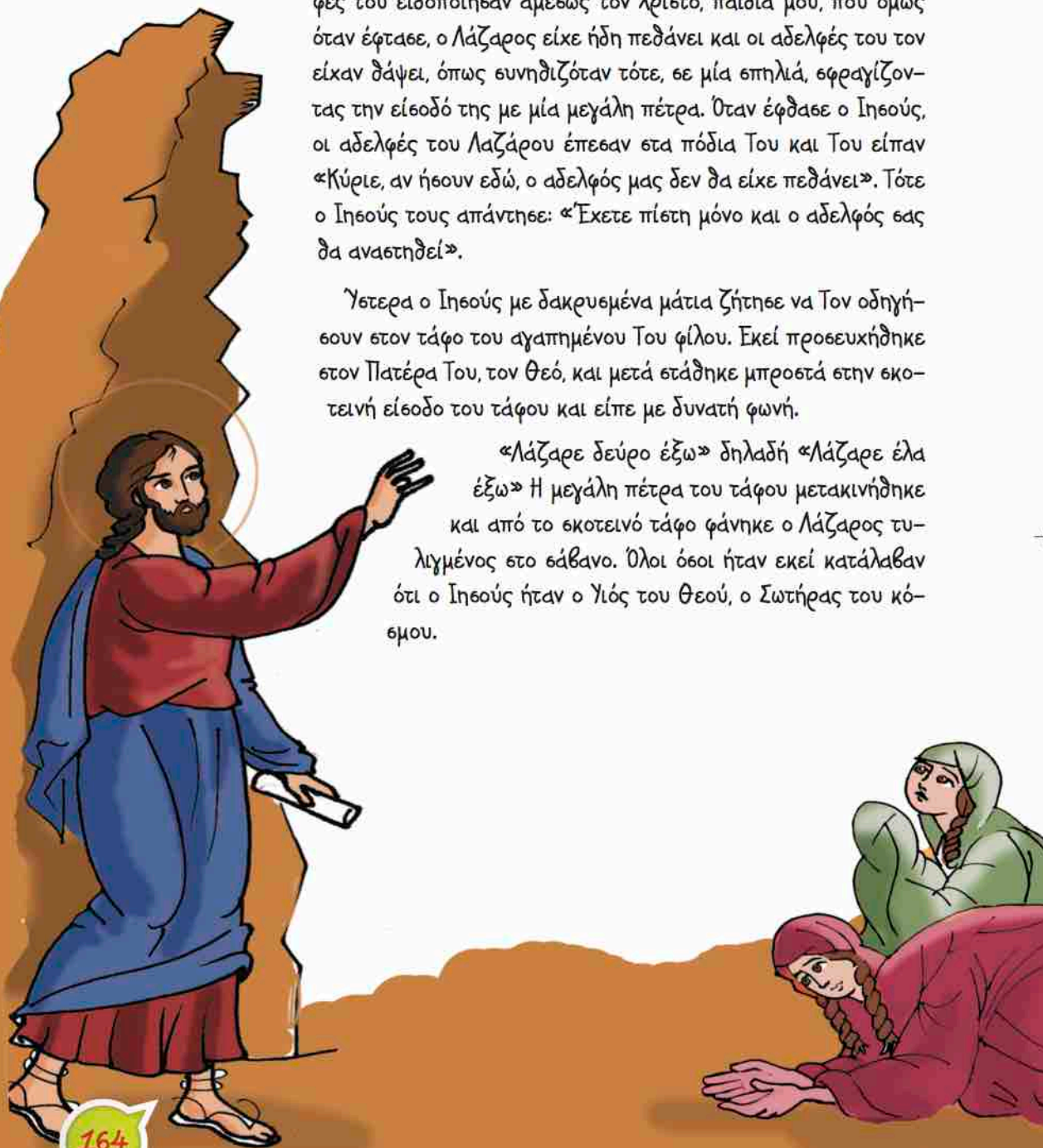
19°

Ο Ιησούς ανασταίνει
τον Λάζαρο και πηγαίνει
στα Ιεροσόλυμα για το Πάσχα

Στη μικρή πόλη της Βηθανίας ζούσε ένας αγαπημένος φίλος του Ιησού, ο Λάζαρος, που κάποια μέρα αρρώστησε βαριά. Οι αδελφές του ειδοποίησαν αμέσως τον Χριστό, παιδιά μου, που όμως όταν έφτασε, ο Λάζαρος είχε ήδη πεθάνει και οι αδελφές του τον είχαν δάψει, όπως ευνηδιζόταν τότε, σε μία σπηλιά, σφραγίζοντας την είσοδό της με μία μεγάλη πέτρα. Όταν έφθασε ο Ιησούς, οι αδελφές του Λαζάρου έπεσαν στα πόδια Του και Του είπαν «Κύριε, αν ήσουν εδώ, ο αδελφός μας δεν θα είχε πεθάνει». Τότε ο Ιησούς τους απάντησε: «Έχετε πίστη μόνο και ο αδελφός σας θα αναστηθεί».

Υστερα ο Ιησούς με δακρυσιμένα μάτια ζήτησε να Τον οδηγήσουν στον τάφο του αγαπημένου Του φίλου. Εκεί προσευχήθηκε στον Πατέρα Του, τον Θεό, και μετά στάθηκε μπροστά στην εκοτεινή είσοδο του τάφου και είπε με δυνατή φωνή.

«Λάζαρε δέυρο έξω» δηλαδή «Λάζαρε έλα έξω» Η μεγάλη πέτρα του τάφου μετακινήθηκε και από το εκοτεινό τάφο φάνηκε ο Λάζαρος τυλιγμένος στο εάβανο. Όλοι όσοι ήταν εκεί κατάλαβαν ότι ο Ιησούς ήταν ο Υιός του Θεού, ο Σωτήρας του κόσμου.

Μετά την Ανάσταση του Λαζάρου ο Ιησούς με τους μαθητές Του πήγαν στα Ιεροσόλυμα. Την εποχή εκείνη, παιδιά μου, στα Ιεροσόλυμα βρισκόνταν πολλοί προσκυνητές για να προσευκηθούν στο Ναό και να γιορτάσουν το εβραϊκό Πάσχα. Μόλις έμαθαν ότι έρχεται ο Ιησούς στην πόλη, έτρεξαν με χαρά και ενθουσιασμό να Τον προϋπαντήσουν στην είσοδο της πόλης. Ο Ιησούς μπήκε στην πόλη των Ιεροσολύμων, παιδιά μου, καδιεμένος σε ένα ταπεινό γαϊδουράκι και οι άνθρωποι Τον τιμούσαν σαν τον Μεσσία, τον Σωτήρα του κόσμου. Κάποιοι εκέπαζαν τον δρόμο με τα ρούχα τους για να περάσει, ενώ πολλοί κρατούσαν κλαδιά από δέντρα για να Τον τιμήσουν. Άλλοι πάλι περπατούσαν μπροστά και άνοιγαν δρόμο και άλλοι ακολουδούσαν φωνάζοντας:

Ωδανά εν τοις υψίστοις
Ευλογημένος ο ερχόμενος
Εν ονόματι Κυρίου

